

139 $\frac{1}{2}$ D

1575

Schēck.
Feuda
Progym-
Conclū
siones

Aliquando autem dentes longiores longam omnem partem desuper montem
atque non alia ferè similes. Dentes illis sunt quatermi utrinque quibus cibos confi-
gunt, duo alii pregrandes ex superiore maxilla longè eminent, resinati in maribus
et longiores, in foeminis minores et pruni. In illis armorum loco sunt quemadmo-
dum apri, nisi quod his ex inferiore dentium ordine orti sursum uergant. Iidem
ea magnitudine sunt ut postium olim alicubi in domiciliis uicem præsulerint
et pro palis Nigritæ ad sepimenta fuerint usi. Nimirum ad longitudinem decem
pedum nonnunquam accedunt, tanto pondere ut tollere singulos humo uel ho-
mo robustus nequeat. Aliquando deprehensum est unum ex illis centum quin-
quaginta et amplius libras appendere. Abiiciunt dentes Elephanti ut Cerui cor-
nua, sed decimo quoque anno tantum, mox renascuntur alii eadem qua priores ma-
gnitudine, qua de causa cornua illos quidam non dentes esse contendere. Inter quos
est Varro Aelianus Pausanias confirmato etiam inde argumento, quod cornuum
instar ductile sit ebur ignibus edomitum, et multo etiam altiore exortu quam reliqui
dentes hi duo quos diximus prodeant id quod Pausanias in Elephanti cranio accu-
ratè se considerasse testatur. Lingua Elephantis pro portione perexigua in ore re-
condita adeo ut uideri iux queat. Proboscis uocatur a naso porrecta demissaque

Fig. 81n